୩୦-୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବା ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇ ତୁମମାନଙ୍କର ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତିଥ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସି ମୌଜରେ ରୁହ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହିଭଳି ଆତିଥ୍ୟ କରିଚାଲ । ''

ପ୍ରଶ୍ନ:-ଏହି ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ତୁମ ପାଖରେ ସବୁଠାରୁ ଅମୂଲ୍ୟ ଜିନିଷ କ'ଣ ଅଛି, ଯାହାର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ହେବ ।

ଉ□ର:- ଏହି ସର୍ବୋ□ମ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳରେ ତୁମର ଜୀବନ ହିଁ ବହୁତ ଅମୂଲ୍ୟ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଶରୀରର ଯତ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଏହା ତ ମାଟିର ପିତୁଳା ଅଟେ, ତେଣୁ ନଷ୍ଟ ହେଲେ ହେଉ ! ନାଁ, ଏହାକୁ ବ□ାଇ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଯଦି କେହି ରୋଗରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ତାଙ୍କୁ କୁହ ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ଯେତେ ସ୍ମରଣ କରିବ ସେତେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ଏହିଭଳି ତାଙ୍କର ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍, ଯାହାକି ବ□ି ରହନ୍ତୁ ଏବଂ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥା'ନ୍ତୁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଇଥିବା ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳିଯିବ । ବିଚରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ କିଏ ବଦଳାଇବେ ଏବଂ କିପରି ବଦଳାଇବେ ! କାହିଁକିନା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଗଲ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ସାକାରିନ୍, ସାକାରିନ୍‌ର ଗୋଟିଏ ବୁନ୍ଦା ମଧ୍ୟ କେତେ ମିଠା ଲାଗିଥାଏ । ଜ୍ଞାନର ଏକମାତ୍ର ଅକ୍ଷର ମନମନାଭବ । ଏହି ଅକ୍ଷର କେତେ ମିଠା ଅଟେ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମର ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ□ି ଦେବା ପାଇଁ, ତେଣୁ ପିଲାମାନେ କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । କୁହାଯାଏ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ପରି ଖୁରାକ ଅର୍ଥାତ୍ ଭୋଜନ ନାହିଁ । ଯିଏ ସର୍ବଦା ଖୁସି-ମୌଜରେ ରହିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯେପରି ଭୋଜନ ଅଟେ । ୨୧ ଜନ୍ମ ମଉଜରେ ରହିବା ପାଇଁ ଏହା ହେଉଛି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ । ଏହି ଭୋଜନ ସର୍ବଦା ପରସ୍ପରକୁ ଖୁଆଇଚାଲ । ଏହା ହେଉଛି ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତିଥ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଜବରଦସ୍ତ ଖାତିରୀ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଏପରି ଆତିଥ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଆତିଥ୍ୟ କରୁଛ । କାହାକୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ହାଲଚାଲ ବୁଝିବା (ଖୁସ-ଖୈରାଫତ୍) ଅଟେ । ମିଠା ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଉପହାର ମିଳୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭାରତ ଜୀବନମୁକ୍ତ ଥିଲା, ପବିତ୍ର ଥିଲା । ବାବା ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭୋଜନ ଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତ ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ବିଷୟରେ ପଚାରିବାକୁ ହେଲେ ଗୋପ-ଗୋପୀମାନଙ୍କୁ ପଚାର । ଏହା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର କେତେ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଖୁରାକ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ଖୁରାକ ଏକମାତ୍ର ରୁହାନୀ ସର୍ଜନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଆଉ କେହି ଏଇ ଖୁରାକ ବିଷୟରେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ପିଲାମାନେ ତୁମ ପାଇଁ ହାତ ପାପୁଲିରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଉପହାର ନେଇ ଆସିଛି । ମୁକ୍ତି, ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଏହି ଉପହାର ମୋ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ମୁଁ ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ ଏହି ଉପହାର ଦେଉଛି ପୁଣି ରାବଣ ଛଡ଼ାଇ ନେଉଛି । ତେଣୁ ଏବେ ତୁମର କେତେ ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢ଼ି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମର ଏକମାତ୍ର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଓ ପ୍ରକୃତ ସତଗୁରୁ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ଆମକୁ ସାଥିରେ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ପରମପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ମିଳୁଛି । ଏହା କ'ଣ କମ୍ କଥା କି ! ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଈଶ୍ୱରୀୟ ଛାତ୍ର ଜୀବନ ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ । ଏହା ବ□ମାନର ସମୟର ଗାୟନ ଅଟେ ନା । ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତୁମେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବ । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକୃତ ଖୁସି କେବେ ପାଳନ କରାଯିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗର ଜ୍ଞାନ ହିଁ ନାହିଁ ତେଣୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପୁରୁଣା ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆରେ ଖୁସି କେଉଁଠୁ ଆସିବ ! ଏଠାରେ ତ ତ୍ରାହି ତ୍ରାହି କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ଅଟେ ।

ବାବା ତୁମକୁ କେତେ ସହଜ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି କମଳ ଫୁଲ ସମାନ ରୁହ । କାମ-ଧନ୍ଦା ଆଦି କରି ମଧ୍ୟ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଯେପରି ପ୍ରେମିକ ଏବଂ ପ୍ରେମିକା ପରସ୍ପରକୁ ମନେପକାଇଥା'ନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମିକ, ଇଏ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମିକା । ଏଠାରେ ସେ କଥା ନାହିଁ, ଏଠାରେ ତ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକଙ୍କର

ଜନ୍ମ- ଜନ୍ମାନ୍ତରରୁ ପ୍ରେମିକା ହୋଇ ରହିଛ । ବାବା ତୁମର କେବେ ପ୍ରେମିକା ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ସେହି ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ଆସିବା ପାଇଁ ହିଁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ଆସୁଛ । ଯେବେ ଅଧିକ ଦୁଃଖ ହୁଏ ତେବେ ଅଧିକ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ସୁଖରେ କେହି କରିନଥା'ନ୍ତି । ବାବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ରାବଣ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍, ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଚାଲିଛି ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର ତା' ସହିତ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କର । ତେବେ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଭଳି ହୋଇଯିବ ।

ଏହି ପାଠପଢ଼ାରେ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମରେ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ସେହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବା ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସିଛି ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଇବା ପାଇଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ତୁମେ ମୋତେ ମନେପକାଇଲେ ତୁମର ଅନେକ ଜନ୍ମର ପାପ କଟିଯିବ । ପତିତ- ପାବନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବହୁତ ପତିତ ହୋଇଗଲଣି ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ତୁମେ ମୋତେ ମନେପକାଇଲେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ନା । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବା ଦୁଃଖ ହ□ା, ସୁଖକ□ା ଅଟନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ସୁଖୀ ହିଁ ଥିଲେ । ଏବେ ବାବା ପୁନର୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ଯାଦ କରୁଥାଅ । ବ□ମାନ ହେଉଛି ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ନାଉରିଆ ତୁମକୁ ଏ ପାରିରୁ ସେପାରିକୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ଗୋଟିଏ ନାଆ ନୁହେଁ, ସାରା ଦୁନିଆ ଯେପରି ଏକ ବଡ଼ ଜାହାଜ ଅଟେ । ତାକୁ ପାରି କରୁଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ମିଠା ପିଲାମାନେ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ତୁମ ପାଇଁ ତ ସବୁବେଳେ ଖୁସି ହିଁ ଖୁସି ରହିଛି । ବେହଦର ବାବା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ବାଃ ! ଏକଥା ତ ନା କେବେ ଶୁଣିଛୁ, ନା ପଢ଼ିଛୁ । ଭଗବାନୁବାଚ ମୁଁ ତୁମ ରୁହାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ତେଣୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶିଖିବା ଉଚିତ୍, ଧାରଣ କରିବା ଦରକାର । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ । ପାଠପଢ଼ାରେ ସର୍ବଦା କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ କି ମୁଁ ଉ□ମ ଅଟେ, ନା ମଧ୍ୟମ ଅଟେ ନା କନିଷ୍ଠ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଦେଖ ମୁଁ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ? ରୁହାନୀ ସେବା କରୁଛି ? କାହିଁକି ନା ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ସେବା ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅ, ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର । ମୁଁ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଆସିଛି । ପ୍ରତ୍ୟହ ସେବା କରୁଛି ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଏହି ରଥ ନେଇଛି । ଏହାଙ୍କର ରଥ ବିମାର ହୋଇଗଲେ ମୁଁ ଯାଙ୍କ ଭିତରେ ବସି ମୁରଲୀ ଲେଖୁଛି, ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ତ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ତେଣୁ ଲେଖି ଦେଉଛି, ଯାହା ଫଳରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ମୁରଲୀ ମିସ୍ ନ ହେଉ, ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେବା କରୁଛି, ଏହା ହେଉଛି ରୁହାନୀ ସେବା । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସେବାରେ ଲାଗିଯାଅ । ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କର ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଓ ଭଲ ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମହାବୀର କୁହାଯାଏ । ଦେଖାଯାଏ କିଏ ମହାବୀର ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ବାବାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ? ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଭାଇ - ଭାଇକୁ ଦେଖ । ଏହି ଶରୀରକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଶରୀରକୁ ଦେଖୁନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି । ବାକି ଏହା ତ ଜଣା ଅଛି ଯେ ଆତ୍ମା ଶରୀର ବିନା କଥା କହିପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶରୀରକୁ ଲୋନ୍ ନେଇଛି । ଶରୀର ସହିତ ହିଁ ଆତ୍ମା ପାଠପଢ଼ିପାରିବ । ବାବାଙ୍କର ବସିବା ସ୍ଥାନ ଏହି ଭୃକୁଟୀ ଅଟେ । ଏହା ଅକାଳ ତଖତ୍ ଅଟେ, ଆତ୍ମା ହେଉଛି ଅକାଳ ମୂରତଯାହାକୁ କାଳ ଖାଇପାରିବ ନାହିଁ) ଆତ୍ମା କେବେ ଛୋଟ ବଡ଼ ହୋଇନଥାଏ । ଶରୀର ଛୋଟ ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାଙ୍କର ଆସନ, ଭୃକୁଟୀ ଅଟେ । ଶରୀର ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । କାହାର ଅକାଳ ତଖତ୍ ପୁରୁଷର, କାହାର ସ୍ତ୍ରୀର ହୋଇଥାଏ, କାହାର ଅକାଳ ତଖତ ଛୋଟ ପିଲା ଶରୀର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରୁହାନୀ ଡ୍ରିଲ୍ (ବ୍ୟାୟାମ) ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କାହା ସହିତ କଥା ହେଉଛ ତେବେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅମୁକ ଭାଇ ସହିତ କଥା ହେଉଛି । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର । ଯାଦ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜଙ୍କ ଛାଡ଼ିବ । ସୁନାରେ ଯେବେ ଖାଦ ମିଶେ ତେବେ ସୁନାର ମୂଲ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯାଏ । ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ଜଙ୍କ ଲାଗି ଯାଇଥିବାରୁ ତୁମେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ସେହି ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖ ।

ଭାଇ-ଭାଇକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଚ□ଳ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନେବାର ଅଛି, ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବାର ଅଛି ତେବେ ଏହି ମେହନତ କର । ଭାଇ-ଭାଇ ଭାବି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅ । ତେବେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ପକ୍କା ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରକୃତ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଉପରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଉପରୁ ଆସିଛ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବାବା ସାହସ ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହାସ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ... ତେଣୁ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ପଢ଼ାଉଛି । ଆତ୍ମା ପଢୁଛି ନା । ଏହାକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି, ଯାହା ରୁହାନୀ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ସଂଗମରେ ହିଁ ବାବା ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ତୁମେ ଅଶରୀର ଆସିଥିଲ ପୁଣି ଏଠାରେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ବଜାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବି ଭାଇ-ଭାଇର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଏହି ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜେ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଉଚିତ୍, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ କ'ଣ ମିଳିବ! ଚ୍ୟାରିଟୀ ବିଗେନ୍ସ ଆଟ୍ ହୋମ୍ (ଦାନ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଘରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ) ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ ପୁଣି ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ତେବେ ଭଲ ଭାବରେ ତୀର ଲାଗିବ । ତେବେ ନିଜ ଭିତରେ ଏହି ଶକ୍ତି ଭରିବାକୁ ହେବ । ପରିଶ୍ରମ କର ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଏଥିପାଇଁ କିଛି ସହନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯଦି କେହି ଓଲଟା-ସିଧା କଥା କହୁଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ଚୁପ୍ ରୁହ । ତୁମେ ଚୁପ୍ ରହିଲେ ପୁଣି ଅନ୍ୟଜଣେ କ'ଣ କରିବ! ଦୁଇ ହାତରେ ତାଳି ବାଜିଥାଏ । ଜଣେ ମୁଖର ତାଳି ବଜାଇଲେ, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଯଦି ଚୁପ୍ ରହିଯିବ ତେବେ ସେ ସ୍ୱତଃ ଚୁପ୍ ହୋଇଯିବେ । ତାଳିରେ ତାଳି ବାଜିବା ଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦ ହୋଇଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ମନମନାଭବ ହୁଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର । ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖ । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ରୁହାନୀ ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏଥିରେ ତୁମର ହିଁ ଫାଇଦ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖୁଛି । ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ କଥା ହେଲେ ତାଙ୍କର ମୁହଁକୁ ଦେଖିବେ ନା । ତୁମେ ଆତ୍ମା ସହିତ କଥା ହେଉଛ ତେଣୁ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଶରୀରର ଅଭିମାନ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ପରମାତ୍ମା ବାବା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି, ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ପରମାତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ । ତାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ନେଉଛୁ, ଏହାକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନର ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ କୁହାଯାଉଛି, ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆତ୍ମା ସହିତ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ଆଦାନପ୍ରଦାନ ହେଉଛି । ଆତ୍ମାଠାରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହା ଯେପରି ଶକ୍ତି ଅଟେ । ତୁମର ଜ୍ଞାନରେ ଏହି ଶକ୍ତି ଭରିଯିବ । ତେଣୁ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଲେ ତୁରନ୍ତ ତୀର ଲାଗିଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅଭ୍ୟାସ କରି ଦେଖ, ତୀର ଲାଗୁଛି ନା । ଏହି ନୂଆ ପ୍ରକାରର ଅଭ୍ୟାସ କଲେ ପୁଣି ଶରୀରର ଅଭିମାନ ତୁଟିଯିବ । ମାୟାର ତୋଫାନ କମ୍ ଆସିବ । ଖରାପ ସଂକଳ୍ପ ଆସିବ ନାହିଁ । ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ୮୪ର ଚକ୍ର ଲଗାଇଛି । ଏବେ ନାଟକ ପୂରା ହେଉଛି । ବର୍□ମାନ ବାବାଙ୍କ ଯାଦରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ । ଯାଦ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇ, ସ□ପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା ଅଟେ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ମଧ୍ୟ ମୋର ପାର୍ଟ । କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ପ୍ରତି ୫ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ମୋତେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛି ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ ରୁହାନୀ ଯାଦର ଯାତ୍ରାରେ ରୁହ ତେବେ ଅନ୍ତ ମତି ସୋ ଗତି ହୋଇଯିବ । ଏହା ଅନ୍ତକାଳ ଅଟେ ନା! ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଯିବ । ଯାଦର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିତି ମଜବୁତ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ଥରେ ମାତ୍ର ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ବାବା ୱାଣ୍ଡରଫୁଲ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ୱାଣ୍ଡରଫୁଲ୍ ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ପିଲାମାନେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କର । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅ । ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଭାଇ-ଭାଇକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ମେହନତର କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଏହା ହେଉଛି ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସର୍ବୋ□ମ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କୁଳ । ବର୍□ମାନ ତୁମର ଜୀବନ ଅମୂଲ୍ୟ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଶରୀରର ମଧ୍ୟ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡିବ । ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଶରୀରର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ କମ୍

ହୋଇଗଲାଣି । ବ□ମାନ ତୁମେ ଯେତେ ଯୋଗରେ ରହିବ ସେତେ ଆୟୁ ବଢ଼ିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର ଆୟୁ ବଢ଼ି-ବଢ଼ି ୧୫୦ ବର୍ଷ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ଶରୀରର ମଧ୍ୟ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ହେବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଏହା ତ ମାଟିର ପୁତୁଳା ଅଟେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ ହୋଇଯାଉ ନା । ଏହାକୁ ବ□ାଇ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନ ଅଟେ ନା । କେହି ବିମାର ହେଲେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୁହ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର । ଯେତେ ଯାଦ କରିବେ ସେତେ ତାଙ୍କର ପାପ କଟିଯିବ । ତାଙ୍କର ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍, ବ□ିଥାଆନ୍ତୁ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରୁଥା'ନ୍ତୁ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ରହୁଛି ଯେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରୁଛି । ଆତ୍ମା ମନେ ପକାଉଛି, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ି ପାଇବା ପାଇଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖ ମୁଁ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଉ□ମ, ମଧ୍ୟମ, ନା କନିଷ୍ଠ ? ମୁଁ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ? ମୁଁ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରୁଛି ତ ?

(୨) ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ଦେଖ । ଆତ୍ମା ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ମନେ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅ । ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ଚ□ଳ ହେବେ ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ବିଚଳିତ ହେବା ପରିବ□େ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପରେ ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇ ଫୁଲ ପାସ୍ ହେଉଥିବା ସଫଳତା ମୂରତ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପରୀକ୍ଷା ଆସୁଛି ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ, ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ସଂକଳ୍ପ କର ନାହିଁ, ଏହା କାହିଁକି ଆସିଲା ? କିପରି ଆସିଲା... ? ଏହିଭଳି ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ସଂକଳ୍ପ ଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଫୁଲଷ୍ଟପର ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଅ ତେବେ ଯାଇ ଶ୍ରେଣୀ ପରିବ□ନ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ ହେବ । ଯିଏ ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଲଗାଇବ ସିଏ ହିଁ ଫୁଲ୍ ପାସ୍ ହେବ କାରଣ ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ୍ଦୁରୂପ ସ୍ଥିତି । ତେଣୁ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ନାହିଁ, ଶୁଭୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣ ନାହିଁ । ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣ, ବାବା ଯାହା ସବୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତାକୁ ଦେଖ ତେବେ ଫୁଲ ପାସ୍ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ପାସ୍ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ସ୍ୱରୂପ ସର୍ବଦା ଉନ୍ନତିର ଅନୁଭବ କରିବା ସହିତ ସଫଳତାର ତାରକା ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସ୍ୱଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ କ୍ୱେଶ୍ଚିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଶ୍ନ, କରେକ୍ସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଶୋଧନ, କୋଟେଶନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନକଲ କରିବା ତ୍ୟାଗ କରି ନିଜର କନେକ୍ଶସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗକୁ ଠିକ୍ ରଖ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମ ୱାର୍କ:-

(୩୦) ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବିବ୍ରତ କରୁଛି ତେବେ ଯୋଗର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମେ ସେହି ବିଘ୍ନକୁ ସମାପ୍ତ କର । ମନ-ବୁଦ୍ଧିରେ ସାମାନ୍ୟତମ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ନ ରହୁ । ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବାର ଏପରି ଅଭ୍ୟାସ ରହୁ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା, ଆତ୍ମାର କଥାକୁ ବା କାହାର ମନର ଭାବକୁ ସହଜରେ ଜାଣିଯିବ ।